

Simonas Giedraitis

Kilęs iš Lietuvos kunigaikščių Giedraičių giminės. Nuo 1787 m. kunigas, teologijos daktaras. 1795-1838 m. Šiluvos infulatas. Nuo 1789 m. Lietuvos vyriausiojo tribunolo narys. Nuo 1804 m. Žemaičių vyskupo J. A. Giedraičio koadjutorius, nuo 1812 m. Žemaičių vyskupijos sufraganas ir Adramiteno titulinis vyskupas.

1808-1819 m. atstovavo vyskupijai Sankt Peterburgo Romos katalikų dvasinėje kolegijoje, 1829-1831 m. kolegijos pirmininkas. Caro Nikolajaus I nurodymu 1831 m. Žemaitijoje platino du Sankt Peterburge išspausdintus lietuviškus atsišaukimus ir kt. dokumentus, skirtus 1831 m. sukilimui slopinti. Sukilėliams ketinant nužudyti buvo pasitraukęs į Latviją.

Po 1831 m. Rusijos valdžios nurodymu faktiškai perėmė Žemaičių vyskupijos valdymą, vyskupui J. A. Giedraičiui paliktos tik reprezentacinės funkcijos. Nuo 1838 m. Žemaičių vyskupijos generalinis vikaras ir administratorius, bet popiežius jo nepatvirtino. Nuo trėmimų apsaugojo dalį sukilime dalyvavusių kunigų.

Parengė mokytojas Mantas Masiokas pagal:

PANEVĖŽIO KURIJOS ARCHYVAS, ŽEMAIČIŲ VYSKUPYSTĖS MUZIEJAUS ACHYVAS, KREKENAVOS BAZILIKOS ARCHYVAS PANEVĖŽIO VYSKUPIJA, LKMA, 1998. KREKENAVA ŠIMTMEČIŲ VERPETUOSE, Joana Dargužytė, 2019. LIETUVOS KATALIKŲ BAŽNYČIOS, Kazys Misiunas ir Romualdas Šinkūnas, 1993. PANEVĖŽIO VYSKUPIJOS BAŽNYČIOS, Violeta Aleknienė, 2012. PO KRIKŠČIONYBĖS ŽENKLU, Nijolė Ratkienė, 2006.

Nuotrauka - <https://lt.wikipedia.org/wiki/>